

ת"פ 1145/01/12 - מדינת ישראל נגד באסם עמארין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2014

ת"פ 1145-01-12 מדינת ישראל נ'
עמארין
בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

באסם עמארין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמה פנן

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד גיא עין צבי

התייצב הערב מחמוד אבו עסא

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, אני מרשיעה אותו בעבירה של שהייה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ה, 27/10/2014 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת שב"ח. לעבירה זו לא נלוו עבירות נוספות. דא עקא, את העבירה הוא ביצע כשמאסר על תנאי של 3 חודשים היה תלוי ועומד כנגדו.

עיון בגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, מלמד כי אין זו הפעם הראשונה שהוא מבצע עבירה זו, כשבעבר הרחוק, בתחילת שנות ה-2000, אף נלוו לעבירה זו עבירות רכוש רבות, ובפעמים האחרות נלוו לעבירה זו גם עבירות נוספות, שבכוחן היה לשבש את ההליך המשפטי, על ידי התחזות לאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בהם פגיעה בריבונותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה ובהתאם למדיניות הענישה הקובעת את מתחם הענישה בין חודש ל-6 חודשי מאסר בפועל, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם נוכח עברו הפלילי, תקופת מאסר ברף האמצעי של המתחם, במצטבר למאסר המותנה שיופעל.

ב"כ הנאשם ביקש להורות על הארכת המאסר המותנה, נוכח מצבו הבריאותי של הנאשם, הסובל מכאבי גב קשים עד כדי קשיים בתפקוד, כמו גם בהתחשב בנסיבות כניסתו לארץ לצורך פרנסה וכלכלת משפחתו המונה 8 נפשות ובעיקר בכך שמאז ביצוע העבירה, לפני כ-3 שנים, לא שב הנאשם ונכנס לתחומי המדינה ללא היתר.

הנאשם עצמו הביע חרטה על ביצוע העבירה וביקש להתחשב במצבו הרפואי והמשפחתי.

בתי המשפט קבעו כבר לא אחת שאין בקושי הכלכלי השורר בשטחי הרשות כדי להתיר למי שהרשויות אינן מתירות את כניסתם לישראל - להיכנס לתחומה שלא כדין.

בתי המשפט צריכים לתת ידם למלחמה בתופעה זו, וודאי כנגד מי שבאופן שיטתי חוזרים ומבצעים אותה, כשגם אין בריצוי תקופות מאסר ובמאסרים מותנים כדי להניאם מלשוב ולבצע עבירות דומות.

לא מצאתי שיש במצבו הרפואי של הנאשם, כפי שעולה מהמסמך שהוגש לעיוני, או בנסיבותיו האישיות, כדי לאפשר סטיה לקולא ממתחם הענישה הראוי ונסיבות המקרה, בהתחשב כאמור בעברו הפלילי.

בנסיבות אלה, גם לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות הימנעות מהפעלת המאסר המותנה והארכתו.

בשוקלי את נסיבות המקרה ואת טיעוני הצדדים, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

2. אני מפעילה את המאסר על תנאי של 3 חודשים מת.פ 30381-03-10 באופן שחודשיים ירוצו במצטבר למאסר שהוטל וחודש אחד בחופף. סך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בין התאריכים 29.12.11 - 1.1.12.

3. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ה, 27/10/2014 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

על פניו סיכויי הערעור אינם גדולים, בעיקר בהתחשב בכך שנגד הנאשם היה תלוי ועומד מאסר על תנאי בעת ביצוע העבירה.

הנאשם שוחרר ממעצר בעקבות ארוע זה ולקח למעלה משנתיים עד שהוא התייצב.

המשמעות היא שגם בערבויות שניתנו לא היה כדי להביאו במועד לבית המשפט ורק מאמציו הבלתי נלאים של הערב שפעם אחר פעם התייצב לבית המשפט - הביאו בסופו של יום להתייצבותו של הנאשם.

אינני מתעלמת מכך שהנאשם המציא פעם אחר פעם אישורים רפואיים, אך ספק אם היה בהם כדי להצדיק את אי התייצבותו.

יחד עם זאת, נוכח תקופת המאסר הקצרה, איעתר לבקשה, אך זאת בכפוף להפקדת ערבויות נוספות כדלקמן:

1. הנאשם יפקיד במזומן סכום נוסף של 5000 ₪.

עמוד 3

2. הנאשם ימציא ערב צד ג' ישראלי נוסף על סך 7000 ₪.

ככל שהערב שחתם, חתם ערבות לצורך שחרורו מהמעצר, יחתום גם על התחייבותו לדאוג להתייצבות הנאשם למאסר.

יעמוד בתנאים שנקבעו - הנאשם יתייצב בתאריך 10.12.14 למאסרו בבית סוהר שייקבע על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים 089787377 או 089787336, אלא אם תינתן החלטה אחרת על ידי ערכאת הערעור.

ניתנה והודעה היום ג' חשוון תשע"ה, 27/10/2014, בשעה 12:45, במעמד הנוכחים.

הדסה נאור, שופטת

אליה